

Norrköping, Chr. Törnequist, 1851.

၁၈၈၆ ခု

Revised: 2010

Den 22da.

Envali er i waeren blott i smaa portioner,
Kvættværen fader og matroner,
Gangelsa böttræna með ömma konur:
Klingelt plingelt plingelt plingelt plingelt!

Den Första:

B r u n n s : W i f a.

M e l.: Hjertat mig Flämmer.

Alla som lider,
 Måste omsider,
 Lära sig dricka brunn, brunn, brunn!
 Ty, så är moden,
 Det rensar bloden,
 Och gör den klar och tunn, tunn, tunn!
 Ty en brunnskur, den kan allt furera,
 Hvarje mjeltsjukt hjerta ömt charmera;
 Lära menniskan att konversera:
 Klingeli plingeli klingeli plang.

Om ni är mager,
Och har podager,
Res till en brunn, och drick, drick, drick!
Och om ni tycker,
Fetman er trycker,
Pusta, men blott ej sprick, sprick, sprick!
Under brunns-sesouren håll dieten;
Drick Marienbader i förtreten,
Tills ni reser in i ewigheten:
Klingelt plingelt klingelt pling!

Om nå, som flera,
 Will spekulera,
 På ett parti förstås, stås, stås!
 Lyckan I kunnen,
 Vinna vid brunnen —
 Flickor der sinn's i grof, grof, grof!

[illegible]

Den 28. m. 17. 17.

23. Gafte es nit dicke wal Eere es fallest
 rai Karleffen ar blind sein böden, Dugdeins was ar
 inal.

9

När stadens Lisa hade, Sin kosta hunnit ann, Med listig min hon sade: "Vi likna ju hvarann, Men det kan fröken väl stå an, Härnäst när hon till staden kom Sin lilla förgylla är lätt hos guldsmid Dom."

Det ordet war för präftigt, Att icke få gehör;
Det verkade för mäktigt, Att icke fattas för. Hon
strakt derpå till staden for, Och frågade war Bommen
bor; In stiger och niger och kastar ut sitt flor.

Hörpå min guldsmed fäta, Hwad jag dig säga vill;
Förgyll min jungfruåra. Och lyhna noga till, Att jag skall
först ha' den förgylld, Men sedan skall hon bli uppfylld,
Min lilla, förgylla det är mitt ärende.

När guldsme'n är'n det hörde, Han i sitt sinne log,
Till soffan fröken förde, Och verktygen framtog; När
han sig före käpna sått, Och riktigt noga tagit mått,
Den själmén drog hjelmen från lilla wån straxt bort.

Hans sak den blef nödvändig, Att slaggen sila bort,
Och Bommen så behändigt det gjorde innan fort. Och
fröken sade nu helt gladt, Att hon så roligt aldrig hast;
Hon svarar och spravar ej hjälpa till med kraft.

Den Bommen han war rasker, samt ungdomsfrisk
och yr; Men han blef som en wacker Och flera gånger
yr, Ty arbetet det kostar på Och hwilla sig kan han ej
få, Men börja besörja detsamma vill han än.

Han om förgylla talar, Men hon hör ej derpå; Hon
guldsmen tog i armen, Vad honom fila på, Förgylla får
vi alltid se'n Jag känner det är mycket än, Att fila,
att fila, O fila mer min vän.

Men se'n en gång åt staden, För gårdens inspektör,
Att köpa hela raden Att fröken band och flor, Sprang
fröken efter i allén, Och ropte: hellsa till guldsmeden, Köp
filar, köp filar, Skär hon och ropar än.

Den Sjette:

Jag gick mig ensam ut åt lunden att spatsera. Jag tänkte ensam gå, till att så promenera, Jag tänkte fullt